

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Calepinus Ad librum

Calepino, Ambrogio

Venetijs, 1509

O ante T

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97861](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97861)

inquit Lini. in ipso maris fluminisq; confinio vt totius mundi opes illo veluti maritimo vrbis hoipino reperient. Ab hac ostiensis dicti ostiensis ager: ostiensis porta romę eo qd ostia verius ducatur. Ea nunc sancti Pauli porta appellatur.

Ostiatim. per singula ostia. Quintil. Nec sectanda singula et velut ostiatim pulsanda.

Ostiarus. ostij custos. Luins se. est ostiaria: vt ancilla ostiaria in euangelio.

Ostraciũ. latine testa grece oσpaktop. Vñ testaceũ pauimentũ vulgo nũc ostraciũ vocat. Dic ostracinus relegationis gñs. Nã ciuitates antiquis qd pplari statu regebant eos qd supercellere videbant vel pp vitias: vel pp amicos alienane potetia ex ciuitate relegare solebat ad ips: sic docet Arist. li. iij. poly. Athenienses vo exilio decenali multare osueuerat potetes nimis et excellẽtes glia viros. Et h exili. gñs ostracinon appellauerit qd reptus eno ad castigada iprobitate: sz ad potetia moderada. Ostracinus at ab ostraco. i. calculo sine testula nome sortit: qd in huc modũ atbenis pagebat. Ostraci viritim in exilio dabat qd in qbus nome illius pscribat que vrb cedere voluisset. Magratu vo qd huc negotio pererant vniuersos sil calculos rececebãt qd nisi sex milia numeru excessissent nihil sectu ee idicabãt. Ubi vo vltim nuer? repertus fuisset eu decem annos exilio afficiebat. h ostracinus tbenistocles Lymo et Aristides multati fuere. De Aristide legimus cu iuxta eu qda rusticus illiterat? federet ipsi Aristide. testam dedisse vt nomen suum scriberet. Admiratus in aristides iterrogauit nuq d istu cognosceret. Minime inquit. Sed qd certi ita sentiunt ego quoq; ita censo eu esse dammandum. Hoc latini testularis exilium vocant.

Ostrũ muricis siue conchylij ac purpure color. Conchyliũ enim murex et ostrũ in eadẽ significatione sumunt. Virg. Lyrig ardebat murice lena. Idẽ vt gema bibit et sarrano dormiat ostro. Iuue. Non ego nõ fugiam conchyliã. i. murice infecta. Excipit tñ ostrũ a cõchyli marino ex quo purpura inficit. Luins vt Uict. inquit nõ minores sunt qd ceterarũ rep nam cõsiderantib? admiratiões qd hz non in õibus locis quibus nascatur vni? generis colore sed solis cursu nãliter tepere. Itaq; qd legit i poto et gallia: qd be regiones sunt prime ad septentrionem et occidentem inuenitur lincũ. Quod aut legitur ad equinoctialem orientem et occidentem inuenitur violaceo colore Quod vero meridians regionibus excipitur rubra pcreatur potestate ea cõchyliã cui sint recta ferramenta circa scindunt et qbus plagis purpurea sanies vt lachryma pfluens excussa i mortariis teredo cõparatur. Et qd ex cõchyliã marinarũ testis eximit id ostrũ est vocatũ. Igit Muricis siue cõchylij liquor qd et ostrũ dõr teperaura artificis adhibita fere purpure? fit hoc e in violaceuz tendens. Sed hec apud auctores cõfunduntur. Muricẽ et ostrũ et tyruum p purpura ponẽtes. Sciendũ quoq; est qd cõchẽ et ostrea õnr firmioris testis pices. Cõchẽ que testam leuem habent ac politam vniõniter rugatam siue denticulatam.

Ostrea que a spaz scabrazq; testã hñt: qñis gñalr ostrea quoq; cõchẽ dicatur. Item que ex vno tñ latere testã hñt. alteros scopulis aut lapidib? alterine materie adberet. Nã testis ipe duriores pprie cõchẽ õnr qles sunt cõchlear Seneca. Quid ostreuz sapiat: qd multus optime nosti. Dicta ostrea a greco. Nã sicut nos a testa testitudine vocamus siue aial qd veluti testa textũ est: siue id gñs edificij qd ex testa est cõpositũ. vel ad testudinis similitudinem factũ. Sic greci oσtrea: αωτο- Toy oσpaktop. nomiauerũt. Dir et ostree se. ge. Hel. Ostree senescẽte luna i vberẽ macre tenues eructe sunt. crescẽte luna pinguescũt. Spondylus dõr callosum illud rotidũ albicãs qd iutus hz i medio a similitudine spodyli qd nos verticulũ dicimus. Nã reliqua caro circũpersa lacina dicitur.

Ostreatus. a. um. ponit p dno atq; aspo. Plau. Itaq; iam qñ ostreatum tergum vlcerebus gestat.

Ostrineus. a. um. qd est ex ostro.

Ostus cu suis cõpositis exofus et posus pticipia sunt: siue participioz nõ capiunt. De qbus in dictione perofus. Jungitur

aut vsus cu actõ et actiue sumit: vt ofus sum. ofus exofus est p odi odisti odit. Participiũ quoq; futuri tepõis vltus et ofor verbale ab ofum supino fuit que festus ab odio sumit. h nõ fit in vsu. Plau. in am. Inimicos semp ofa sum obueri. i. odi. Ofurus. L. in Lel. Negabat vllam vocem inimicio rem amicitie potuisse reperiri qd eius qui dixisset ita amari oportere vt aliqñ esset ofurus ofor. Plau. in ash. Dadidum nihil icontinẽt atq; oforẽ vrozis sue. i. qd odit vrozẽ suam. Sciẽdũ qd in ofus terminata qda significat babundinẽ sine vebemeriã copiatue: aut affectione: vt aiosus: igenofus: nerofus: sarofus: aquofus: qd hz copia sarofor nertoz: ingenij: ai Uinosus: libidinosus: mulierofus seditiosus factiosus qui amat vinũ libidines mulieres seditios factiosus. Quedam actione: vt studiosus stomachofus et meliosus: qd operam dat studio: qd stomachofus: qd et melia facit. Quedã passionem vt ofiosus: inuidiosus qui habet odio et cui inuidet. Quedã actiue et passiuẽ accipi possunt: vt formidolosus laboriosus operofus voluptuosus religiosus.

ante T

Otides. anicule pdicibus similes que breui volatu cito lassant.

Otbyz mons thessalię.

Otbyzades nomen lacedemonij viri tã pme qd tertie decli. est.

ante U

Ouis. a greco oi et interposita. u. pp biatũ significat pecudem.

Ouinus. na. nũ. qd ex oue e. vt pellis ouina a quo ouillus. la. lã.

Ouillus. a. um. Ply. li. xii. Quin et ouillo fimo vti qñ aliud bẽr beferet. diminutiuum est ab ouinus.

Ouile. locus in quo oues morari solent.

Ouiaria. e. ouium multitudo. Carr. in prologo lib. ij. de reruf. quod eo facilius faciam qd et ipse pecuniaris buni grandes in apulia ouarias: et reatino equarias.

Ouarius. a. um. possessiuũ ab oue deriuatũ. Lol. li. viii. Et quis de ouarico satis dictũ est: ad caprinũ pecus nunc reuertar.

Ouicula diminutiuum significat paruam ouem.

Ouum ab oue. interposita. u. euphonię causa.

Ouo. as. letor. et letitia vociferado senca: edo demõstro. Liu. lib. i. Romani ouantes ac gratulantes. Dozatium accipiunt eo maior cum gaudio quo prope metum res fuerat.

Ouatio: vt est ab ouo. as. figt puũ triũphũ que faciebãt ouates qd nõ in curru sz pedes ouali corona redẽtes ex pugnam cũ bellũ nõ erat indictũ: vel sine sanguine õfectum. Ab obe gaudentiũ interiectione: vt sit ouatio qñ obatio. Iuue. Satur est cũ picit Hora. obe bacche. Uel a voce militũ que fiebat geminata. oo. littera p interpositione. u. euphonię ca. Utantes ab ouũ fit figt tepus quo galline oua faciũt vt vernatio melatio pullatio. Ply. Lerta luna capiendum censent tanq; congruere ouationem et serpentium humani sit arbitrij.

Ouatus. a. um. qd est in similitudine oui factũ. Ply. Alise turbina tio pyri: alius ouata spes cen maloz aliqbus. Dinc onatiũ aux ouo auratũ qñ oui albo antea illinito gra ac marmorea auri et argẽti laminis decozent. Nec obstat qd ouũ hẽat primã lo gã. Pleraq; eni deriuatiua pmitioz nõ nõ seruãt. Perũ. Dinc illud subijt auro sacras qd ouato perducis facias. Hoc Ply. li. xix. v. de marmorib? loquẽs inuenere vñ cũ inqñ. Ut ouatus eẽt numidicus vt purpura distingueref sinnadicus. Nonnulli ouatũ aurũ dici aunt: ouatiõẽ victoriaz qñũ: vel ingens et copiosum quantum ouationibus comperatur.

Oualis et hoc ouale: quod ad ouationes pertinet: vt Oualis corona que ex myrto fiebat.

ante X

Oxus. amnis ortus i lacu oria vt inqñ Ptol. sine Oro vt Soli.

Orys. masculini generis et ory. neutri indeclinabile acutum cum et veloz significat. Oxos neutri generis siue oreos acetum orys. idis pro vase acci.

Orya. grece. acutus accentus latine dicitur.

Orybapum: latine acetabulum. ab acetõ habet pe. cot.